

Súd: Okresný súd Prievidza
Spisová značka: 7C/138/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3815205189
Dátum vydania rozhodnutia: 06. 07. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Danko Lauková
ECLI: ECLI:SK:OSPD:2016:3815205189.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prievidza sudcom JUDr. Dankou Laukovou v právnej veci žalobkyne S. N., nar. XX.X.XXXX, bytom ul. Ľ. X. č. XX/XX, S., zast. A. S. C., advokátom, ul. G. N. č. 6, S. proti žalovanému S. N., nar. XX.X.XXXX, bytom ul. Š. E. č. X/XX, S., zast. JUDr. Luciou Sklenárovou, advokátkou, ul. SNP č. 94, Žiar nad Hronom, o zaplatenie 1.075,93 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobkyni 617,- eur s 5,05% úrokom z omeškania ročne z dlžnej sumy 617,- eur od 8.4.2015 do zaplatenia, a to v lehote 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

V prevyšujúcej časti žalobu z a m i e t a .

Žalobkyňa má právo na náhradu trov v rozsahu 14,68 %.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobkyňa žalobou zo dňa 8.4.2015, podanou prostredníctvom právneho zástupcu domáhala sa proti žalovanému zaplatenia 1.075,93 eur s úrokom z omeškania vo výške 5,05% ročne zo sumy 1.075,93 eur od 8.4.2015 do zaplatenia.

2. Žalobu odôvodnila tým, že so žalovaným v minulosti žili v družskom vzťahu, pričom v roku 2012 sa rozhodol pre kúpu osobného motorového vozidla značky Dacia, na zaplatenie ceny ktorého nemal k dispozícii dostatok finančných prostriedkov. Na tieto účely mu požičala sumu 1.317,- eur celkovo. Na základe uzavretej zmluvy o úvere zo dňa 6.2.2012 jej bol poskytnutý úver vo výške 1.100,- eur. Z uvedenej sumy dňa 9.2.2012 mu požičala 700,- eur. V konaní vedenom na Okresnom súde Prievidza č. 6C 46/2015 si proti žalovanému uplatnila nárok o zaplatenie tejto sumy. Dňa 11.4.2012 mu požičala 617,- eur, z ktorej časť 400,- eur mala k dispozícii z úveru a zvyšnú sumu 217,- eur doložila v hotovosti. Všeobecnej úverovej banke, a.s. Bratislava, ako veriteľovi poskytnutý úver splácala v časovom období od 6.2.2012 do 11.2.2015. Okrem sumy 1.100,- eur musela uhradiť aj úroky vo výške 458,93 eur. Celková suma, ktorú žalovanému požičala a banke musela uhradiť, vrátane úrokov predstavuje: 1.100,- eur plus 458,93 eur plus 217,- eur (v hotovosti), z ktorej je potrebné odpočítať 700,- eur, ktorú si uplatňuje v konaní č. 6C 46/2015.

3. Okresný súd Prievidza vo veci rozhodol platobným rozkazom č. k. 7C 138/2015-11 zo dňa 15.5.2015, proti ktorému v zákonnej 15 dňovej lehote podal, prostredníctvom právneho zástupcu odpor žalovaný.

4. Žalovaný v odpore popieral peňažný záväzok voči žalobkyni. Uviedol, že medzi stranami sporu nevznikol právny vzťah, ktorý by bol založený zmluvou o pôžičke. Žalobkyňa mu neprenehala žiadnu peňažnú sumu. Zmluva o poskytnutí spotrebiteľského úveru „Flexipôžička“ zo dňa 6.2.2012 je záväzkovým právnym vzťahom len medzi veriteľom a dlžníkom. V tejto zmluve pritom nevystupuje

(žalovaný) ako dlžník, spoludlžník alebo ručiteľ. Uviedol, že je neprijateľné, aby žalobkyňa cez vymyslené pôžičky sa proti nemu domáhala vykompenzovania plnenia, ku ktorému sa sama voči banke zaviazala.

5. Žalobkyňa označila dôkazy: Zmluvu o poskytnutí spotrebiteľského úveru zo dňa 6.2.2012, spis Okresného súdu Prievidza č. k. 6C 46/2015, výsluch svedkov S. N., S. N., Z. C., výpisy z účtu, doklady o výške jej príjmu z predmetného časového obdobia.

6. Žalovaný označil ako dôkazy: výsluch svedka S. Kúpnu/Lízingovú zmluvu č. XXXXXXXX zo dňa 16.4.2012 a jej neoddeliteľné súčasti, potvrdenie spoločnosti ILJIN Slovakia, s.r.o. Pravenec č. 422 o výške dosiahnutého čistého príjmu, vyjadrenie Sociálnej poisťovne, ústredie Bratislava o starobnom a vdoveckom dôchodku S. a o výške sirotského dôchodku.

7. Z výsluchu žalobkyne vyplýva, že so žalovaným sa spoznali asi 3 roky pred mesiacom januárom 2012, pričom obaja študovali. Počas štúdia i pracovala, a to na polovičný pracovný úväzok. Do miesta, kde študovala alebo do miesta výkonu práce sa prepravovala autobusom alebo vlakom. So žalovaným vzhľadom na svoje časové možnosti sa stretávali v domácnosti jej matky alebo jeho otca. Vtedy sa podieľali na úhrade nákladov v tejto súvislosti vzniknutých. Počas trvania vzťahu bol užívateľom niekoľkých osobných motorových vozidiel. V období, keď sa štúdiom pripravoval na svoje budúce zamestnanie, náklady (pohonné hmoty) na ich prevádzku financovala ona. V spoločnej domácnosti bývali až v roku 2013, a to do 15.5.2013. V mesiaci januári 2012 žalovaný bol užívateľom motorového vozidla značky Citroen, na ktorom sa vyskytli vady. V tom čase na základe uzavretej pracovnej zmluvy bol už zamestnaný, ale s dohodnutou skúšobnou dobou. Výška jeho mesačného zárobku predstavovala okolo 550,- eur. Na pracovisko, do spoločnosti ILJIN Slovakia, s.r.o. Pravenec sa prepravoval uvedeným motorovým vozidlom. Do svojho vlastníctva chcel nadobudnúť nové osobné motorové vozidlo, a to značky Dacia, v ktorej súvislosti bolo potrebné, aby zaplatil akontáciu. Na tieto účely však nemal k dispozícii peňažné prostriedky. V mesiaci januári 2012, ráno, keď išiel do práce (vtedy býval u príbuzného S. N.) v osobnom motorovom vozidle značky Citroen ju požiadal o poskytnutie pôžičky na zaplatenie akontácie na cenu vozidla. Súhlasila a tento okamih považuje za medzi stranami sporu, uzavretie zmluvy o pôžičke. Dohodli sa, že žalovaný jej požičané peňažné prostriedky vráti, ako náhle to bude možné. Medzi nimi ako stranami sporu bola ústnou formou zavretá len jedna, a to bezodplatná zmluva o pôžičke. Zo vzájomnej komunikácie a to aj v nasledujúcom období bolo zrejmé, že žalovanému požičia peňažné prostriedky z úveru, resp. z pôžičky o poskytnutie ktorej požiada banku, a zvyšok doplatí z vlastných našetrovaných peňazí. Podľa zmluvy, predmetom ktorej bolo vozidlo značky Dacia, zvyšok kúpnej ceny mal žalovaný zaplatiť v pravidelných mesačných splátkach. Spolu s ňou sa dostavil do Všeobecnej úverovej banky, a.s., s ktorou ako veriteľom následne uzavrela zmluvu o poskytnutí spotrebiteľského úveru. Žalovaný jej poskytol číslo bankového účtu spoločnosti, ako miesto, kde na úhradu akontácie mali byť poukázané peňažné prostriedky. Na tento účet, ako dohodnuté miesto plnenia, realizovala dňa 9.2.2012 vklad v hotovosti, resp. prevod z účtu 700,- eur a dňa 11.4.2012 vo výške 617,- eur. Žalovanému na zaplatenie akontácie požičala celkovo 1.317,- eur. V priebehu ďalšieho trvania výsluchu tvrdila, že sa dohodli, že okrem tejto sumy jej vráti všetko, čo ju to stálo (náklady s poskytnutím úveru, vrátane úroku). Počas trvania vzťahu nebolo reálne, aby jej požičané peňažné prostriedky vrátil. Po uplynutí určitej doby trvania jeho pracovného pomeru, čo bolo vtedy, keď sa rozchádzali, ho vyzývala na splnenie povinnosti. V tejto súvislosti ho kontaktovala rôznymi formami, a o súčinnosť žiadala i jeho otca. Žalovaný spočiatku reagoval, že jej nič nedá, neskôr povedal, že peniaze jej vráti v splátkach. Navrhovala mu aj, aby prevzal dlh voči Všeobecnej úverovej banke, a.s. z uzavretej zmluvy o poskytnutí spotrebiteľského úveru, čo odmietol. Argumentoval tým, že má výdavky a ďalšiu komunikáciu s ňou odmietol.

8. Z výsluchu žalovaného vyplýva, že vzťah medzi stranami sporu trval asi 5 rokov do 15.5.2013. Od mesiaca októbra 2012 do ukončenia vzťahu viedli spoločnú domácnosť v prenajatom byte ul. N., S.. S. uvedeným mesiacom výdavky, ktoré im vznikli hradili spoločne. Po ukončení štúdia sa od X.XX.XXXX zamestnal v spoločnosti P. K., s.r.o. S. so skúšobnou dobou tri mesiace. S. trvania vzťahu so žalobkyňou užívali motorové vozidlá, ktorých bol vlastníkom. V mesiaci januári XXXX na vozidle značky L. sa vyskytli vady. Q. stavu spočívalo v nadobudnutí nového motorového vozidla na základe uzavretej leasingovej zmluvy alebo v tom, že otec mu poskytne peniaze potrebné na úhradu nákladov opravy. O výške nákladov, ktoré by bolo potrebné vynaložiť na opravu, však vedomosť nemal. X. S. N. nebol nadšený, aby nadobudol nové motorové vozidlo. Prezentoval názor, aby vyčkal (žalovaný), či aj v budúcnosti bude zamestnaný. Žalobkyňa sa vyjadрила, že aby nadobudol nové vozidlo, aby peňažné prostriedky nevynakladal na opravu starého vozidla značky Citroen. Vo vzťahu k leasingovej spoločnosti bolo

potrebné splniť určité podmienky. Žalobkyňa prišla s tým, že poskytne peniaze na zaplatenie akontácie, keďže vozidlo značky Citroen bolo využívané aj na jej účely. Z jej strany to mala byť kompenzácia. Vnímané to bolo v zmysle: „doteraz to bolo na tebe, teraz to bude na mne“, a v konečnom dôsledku, ako dar. O poskytnutie pôžičky pre účely zaplatenia akontácie ju nežiadal. Počas trvania vzťahu pri vzájomnej komunikácii sa ani raz nehovorilo, že by jej mal z titulu pôžičky vrátiť peňažné prostriedky. Pri uzavretí zmluvy o poskytnutí spotrebiteľského úveru medzi žalobkyňou a Všeobecnou úverovou bankou, a. s, prítomný nebol. Informovala ho však o priebehu uzavretia právneho úkonu a o výške úveru. Žalobkyňa bola prítomná pri uzavretí leasingovej zmluvy, mala ju aj k dispozícií, bolo v nej uvedené číslo účtu. Presne vedela ako má postupovať, že 20% akontácia sa platí v dvoch splátkach. Po zaplatení prvej splátky, ktorá predstavovala zálohu na výrobu vozidla, v mesiaci apríli 2012 po jeho dodaní, zaplatila druhú časť 20% akontácie. Všeobecná úverová banka, a.s. jej poskytla úver 1.100,- eur, pričom zvyšok potrebný na úhradu akontácie doplatil on s tým, že nebol dôvod, pre ktorý by to mala platiť žalobkyňa. Postupoval tak, že keď sa stretli peniaze jej odovzdal a ona následne realizovala vklad v hotovosti 617,- eur. Neskôr uviedol, že si myslí, že peniaze jej odovzdal doma, ale nevedel v akej výške, či 200,- eur - 300,- eur, a ani v akej sume realizoval v banke výber. V období, keď bývali v spoločnej domácnosti v prenajatom byte uzavrel zmluvy o pôžičke so spoločnosťou Quatro a Slovenskou sporiteľňou, a.s, za účelom zaplatenia kúpnej ceny bytového zariadenia s tým, že vo vzťahu k veriteľovi ide výlučne o jeho záväzok. Po ukončení vzťahu ju však vyzval, aby si časť zakúpených vecí zobrala, k čomu nedošlo. Pri osobnom stretnutí jej povedal, že na vrátení peňazí sa nedohodli, že on má svoje pôžičky a ona svoju. Na ďalšie stretnutie sa nedostavil s tým, že už nebolo o čom komunikovať.

9. Žalovaný, prostredníctvom právnej zástupkyne na určenom termíne pojednávania dňa 4.3.2016 uviedol, že aj keď žalobkyňa splácala poskytnutý spotrebný úver, vozidlo značky Dacia užívala. Vždy, keď ho potrebovala, bolo jej k dispozícií. Vozidlo malo určitú nadobúdaciú hodnotu, z ktorej zaplatila len časť a zvyšok on platil. Do hodnoty zaplatenej akontácie už vozidlo využila.

10. Žalobkyňa tvrdenie žalovaného o kompenzácií z jej strany, v súvislosti so zaplatením akontácie na cenu motorového vozidla značky Dacia popierala s tým, že keď študoval, financovala náklady (cena pohonných hmôt) na jeho vozidlá. I v čase, keď nadobudol do vlastníctva vozidlo Dacia v Prievidzi sa zdržiavala len sporadicky, pretože študovala v Banskej Bystrici a pracovala v Spišskej Novej Vsi. Došlo však k situácii, že sa v ňom s odporcom prepravila, pričom väčšinou ona platila cenu pohonných hmôt. Z pôžičky, ktorú mu poskytla spoločnosť Quatro si financoval náklady na dovolenkový pobyt v Maďarsku a z pôžičky od Slovenskej sporiteľne, a.s. platil kúpnu cenu bytového zariadenia. Zakúpené veci boli jeho vlastníctvom, preto pri ukončení vzťahu si z nich žiadnu časť nezobrala.

11. Počas konfrontácie strán sporu žalobkyňa uviedla, že keď žalovaný išiel do práce v osobnom motorovom vozidle značky Citroen ju požiadal o poskytnutie pôžičky pre účely zakúpenia nového motorového vozidla s tým, že požičané peniaze jej vráti. Reagovala slovami, že peniaze mu požičia. Popierala, že by žalovaný zo svojich peňazí platil časť akontácie, a že by z jej strany išlo o kompenzáciu. Poskytol jej číslo bankového účtu spoločnosti ako miesta, kde mala byť podľa ich dohody akontácia zaplatená. Leasingová spoločnosť má k dispozícií jej telefónne číslo a opakovane ju kontaktuje, že žalovaný riadne a včas neplatí leasingové splátky. Žalovaný počas konfrontácie strán sporu uviedol, že tvrdenie žalobkyne o uzavretí zmluvy o pôžičke je „pekným príbehom“, ktorý sa ale nikdy nestal. Akontáciu okrem jej časti, ku ktorej sa už v priebehu sporu vyjadril, neplatil z dôvodu, že žalobkyňa navrhla, že ju uhradí z peňazí, o poskytnutie ktorých bude žiadať. V súvislosti s otázkou, či strany sporu komunikovali o kompenzácií za to, že užívala jeho vozidlo, uviedol, že sa už k tomu vyjadril, a že mu nepomáhala viac, ako on jej pomáhal.

12. Vo výsluchu v konaní č. 6C 46/2015 žalobkyňa, ako strana sporu uviedla, že v mesiaci januári 2012, počas cesty do zamestnania ju žalovaný požiadal o poskytnutie peňažných prostriedkov potrebných pre účely zakúpenia nového motorového vozidla s tým, že u zamestnávateľa je v skúšobnej dobe a pôžičku mu nikto neposkytne. V tom čase študovala a súčasne pracovala. Následne so Všeobecnou úverovou bankou, a.s. uzavrela Zmluvu o poskytnutí spotrebiteľského úveru, z ktorého a to zo sumy 1.100,- eur bankovým prevodom na účet leasingovej spoločnosti dňa 9.2.2012 poukázala sumu 700,- eur a dňa 11.4.2012 617,- eur, u ktorej ku sume 400,- eur doložila v hotovosti 217,- eur. Vozidlo za účelom prepravy do zamestnania potreboval žalovaný, ona študovala a zdržiavala sa mimo Mesta Prievidza. Do obdobia, kým sa nezaradil do pracovného procesu financovala náklady na prevádzku vozidla.

13. Vo výsluchu, ako strana sporu č. 6C 46/2015 žalovaný uviedol, že do septembra 2011 bol študentom, následne štyri mesiace ho živil otec a od 1.12.2011 sa zamestnal. So žalobkyňou sa dohodli, že zaplatí 20% akontáciu ceny vozidla a on ostatnú réžiu. Popieral, že by strany sporu uzavreli zmluvu o pôžičke. Tiež na úkor žalobkyne sa bezdôvodne neobohatil. Z jej strany išlo o dar, resp. o kompenzáciu za motorové vozidlá v jeho vlastníctve, ktoré počas trvania vzťahu užívali. Keď cestovali, napr. na Spiš žalobkyňa platila cestovné náklady a on financoval amortizáciu.

14. Z výsluchu svedka S. N. vyplýva, že žalovaný z titulu uzavretej kúpnej zmluvy nadobudol do vlastníctva osobné motorové vozidlo značky Citroen, na ktorom sa počas prevádzky opakovane vyskytli vady. Na vozidle prepravoval aj žalobkyňu. Z rozhovorov strán sporu, ktoré vnímal, má informácie, že veľakrát cenu za pohonné hmoty platila ona. Po dobu troch mesiacov žalovaný býval v jeho domácnosti, kde za ním prichádzala. Komunikovali (strany sporu) o tom, že žalovaný si kúpi motorové vozidlo, doporučil mu (svedok) kúpu nového. Svojimi zmyslami vnímal, že hovorili, že žalobkyňa poskytne žalovanému pôžičku, aby mohol zaplatiť akontáciu na cenu vozidla, a na ktorý účel požiada banku o úver. Vlastníkom vozidla mal byť žalovaný. Či pôžička poskytnutá žalobkyňou mala byť odplatná alebo bezodplatná, uviesť nevedel. Po ukončení vzťahu strán sporu žalovaného vyzýval, by si dal veci do poriadku a začal žalobkyňu splácať to, čo jej je dlžný. V tejto súvislosti sa pred ním (svedkom) vyjadril, že sa snažil so žalobkyňou zmieriť a ponúkal jej sumu 500,- eur, ale nechcela si ju zobrať. Následne sa (svedok) jej na to pýtal, reagovala, že to nie je pravda. Pri vzájomnej komunikácii žalovaný pred ním nikdy nespochybňoval, že je žalobkyňu z pôžičky dlžný peniaze. Ani jedna zo strán sporu sa nevyjadrila, že ide o dar žalobkyne žalovanému.

15. Na pojednávaní dňa 4.3.2016 žalovaný k výpovedi svedka S. sa bližšie nevyjadroval s tým, že nemá k tomu čo povedať.

16. Na pojednávaní dňa 14.6.2016 v súvislosti s doplňujúcou výpoveďou svedka S. N. žalovaný uviedol, že k žiadnej pôžičke medzi stranami sporu nedošlo, a že sa pred ním nevyjadril, že by žalobkyňu ponúkol 500,- eur.

17. Z výsluchu svedka S. N. v konaní č. 6C 46/2015 vyplýva, že žalobkyňa požičaním peňazí žalovanému umožnila, aby si kúpil motorové vozidlo, na ktoré by za iných okolností peniaze nemal.

18. Z výsluchu svedka S. N. vyplýva, že žalovaný nemal k dispozícii peniaze v objeme, ktorý sa platí pri vzniku leasingového vzťahu. Za týmto účelom žalobkyňa požiadala banku o poskytnutie pôžičky vo výške 1.000,- eur, resp. 1.100,- eur. Pred ním (svedkom) sa vyjadrila, že žalovaný od nej chcel pôžičku. Na stretnutie, ktorého sa zúčastnil otec žalovaného po ukončení vzťahu strán sporu, žalobkyňa priniesla doklady o pôžičke.

19. Z výsluchu svedka Z. C. vyplýva, že každému (kamarátom, členom umeleckého zboru) v okolí bolo známe, že žalobkyňa požičala žalovanému peniaze, za účelom kúpy motorového vozidla. Osobne nebol prítomný pri rozhovore strán sporu o tejto záležitosti. Pôžička od žalobkyne však bola určená na zaplatenie časti kúpnej ceny vozidla. Opakovane bol svedkom situácie, ako žalovanému poskytla peňažné prostriedky na pohonné hmoty i na stravu, zábavu.

20. Svedok S. N. sa nevedel vyjadriť, či jedna strana sporu druhej požičiavala peniaze. Pred motorovým vozidlom značky Dacia, za účelom prepravy do miesta určenia užívali tri vozidlá. Či a ako sa dohodli na úhrade nákladov na pohonné hmoty, mu nebolo známe. V období, keď žalovaný sa štúdiom v Meste Prievidza pripravoval na budúce zamestnanie, plnil si voči nemu vyživovaciu povinnosť sumou 150,- eur mesačne. Popri štúdiu si pritom privyrábala prácou na zámku. Náklady na údržbu vozidla, ktorého bol vlastníkom mu väčšinou platil on (svedok), nejednalo sa o vysoké položky. Vlastníkom vozidla značky Dacia je len žalovaný, ktorý aj splácal kúpnu cenu. Či titulom uzavretej zmluvy sa platila akontácia, či prípadne niektorú splátku uhradila žalobkyňa, uviesť nevedel. Rozhovor, počas ktorého by sa hovorilo o kompenzácii, nezaregistroval. Žalobkyňa ho pozvala na stretnutie, ktorého sa zúčastnil aj jej otec. Vzhľadom na časový odstup si už priebeh stretnutia nepamätal. K dôvodu, pre ktorý so žalovaným išiel do Kanianky za žalobkyňou sa tiež nevedel vyjadriť, nevedel ani či mu darovala nejaké peniaze.

21. Dňa 6.2.2012 medzi Všeobecnou úverovou bankou, a.s Bratislava a žalobkyňou bola uzavretá Zmluva o poskytnutí spotrebiteľského úveru „Flexipôžička“, predmetom ktorej bolo poskytnutie

bezúčelového spotrebného úveru vo výške 1.100,- eur, ktorý sa žalobkyňa ako dlžník zaviazala splatiť v 119 mesačných splátkach vo výške 18,70 eur. V zmluve, v základných podmienkach je uvedená výška úrokovej sadzby platnej ku dňu schválenia úveru: 14,90% ročne (č. I. 4). Úver 1.100,- eur jej na účet bol poukázaný dňa 6.2.2012 (č. I. 141). Podľa výpisu z účtu na úrokoch zaplatila 458,93 eur (č. I. 67b).

22. Dňa 9.2.2012 žalobkyňa príkazom na úhradu na účet č. 01046092005/1111 poukázala sumu 700,- eur s poznámkou: „Záloha S. N.“ (č. I. 50).

23. Dňa 11.4.2012 žalobkyňa na účet s názvom Istros, a.s., č. 01046092005/1111 realizovala vklad v hotovosti 617,- eur s poznámkou: „Záloha II. S. N.“ (č. I. 7).

24. Dňa 16.4.2012 medzi prenajímateľom UniCredit Leasing Slovakia, a.s. Bratislava, predávajúcim Istros, a.s. Bratislava a nájomcom - žalovaným bola uzavretá Kúpna/Lízingová zmluva č. XXXXXXXX, predmetom ktorej bola kúpa/nájom motorového vozidla značky Dacia Sandero, 1.2, 16V Arctica, rok výroby 2012. V základných údajoch o kúpe/lízingu je uvedená zvýšená splátka vopred bez DPH z kúpnej ceny: 20%, lízingová splátka č. 1 - 60 1,9370% (č. I. 364).

25. Podľa čl. 2 písm. a/ Obchodných podmienok prenajímateľa pre finančný lízing motorových vozidiel (verzia 2011/02/Fix/RF/FL/N/S lízingová zmluva, uzatváraná medzi lízingovým nájomcom a lízingovým prenajímateľom a kúpna zmluva, uzatváraná medzi dodávateľom predmetu lízingu ako predávajúcim a lízingovým prenajímateľom ako kupujúcim, sú zahrnuté do jednej listiny, pripravenej lízingovým prenajímateľom. Kúpna zmluva a lízingová zmluva nadobúdajú platnosť dňom ich podpisu všetkými zmluvnými stranami a účinnosť dňom zaplatenia zvýšenej splátky vopred, na zaplatenie ktorej je lízingový nájomca povinný z lízingovej zmluvy. Zaplatením zvýšenej splátky vopred sa rozumie jej pripísanie na účet lízingového prenajímateľa podľa jeho pokynov. Lízingový prenajímateľ si vyhradzuje právo určiť, že platbu vo výške zvýšenej splátky vopred zaplatí lízingový nájomca na účet tretej osoby (dodávateľa), pričom v takomto prípade zaplatenie zvýšenej splátky vopred na účet tretej osoby má pre lízingového nájomcu účinky zaplatenia lízingovému prenajímateľovi. Podľa čl. 7 písm. c/ veta prvá a druhá Obchodných podmienok prenajímateľa pre finančný lízing motorových vozidiel (verzia 2011/02/Fix/RF/FL/N/S lízingový prenajímateľ zostáva po celú dobu trvania lízingového vzťahu výlučným vlastníkom predmetu lízingu. Lízingový nájomca nie je bez predchádzajúceho písomného súhlasu lízingového prenajímateľa, oprávnený dať predmet lízingu tretej osobe do nájmu, podnájmu alebo inak k nemu zriadiť užívacie právo pre tretiu osobu. Podľa čl. 1 písm. c/ veta prvá, čl. 3 písm. g/ Obchodných podmienok prenajímateľa pre finančný lízing motorových vozidiel (verzia 2011/02/Fix/RF/FL/N/S účelom lízingovej zmluvy je po dohodnutú dobu umožniť lízingovému nájomcovi za odplatu užívanie motorového vozidla, kúpeného výhradne pre tento účel lízingovým prenajímateľom a ním vlastného po celú dobu trvania lízingu, ktorý si lízingový nájomca vybral sám, v súlade so svojimi potrebami a po skončení doby nájmu umožniť lízingovému nájomcovi, aby predmet lízingu od lízingového prenajímateľa za dohodnutých podmienok, odkúpil. Kúpna zmluva bude uzatvorená výhradne za podmienky, že lízingový nájomca predtým splnil všetky svoje peňažné a nepeňažné záväzky, vyplývajúce z lízingovej zmluvy (č. I. 365).

26. Spoločnosť UniCredit Leasing Slovakia, a.s. Bratislava žalovanému ako odberateľovi dňa 17.4.2012 vystavila faktúru č. 5004153000 na zvýšenú splátku vopred s tým, že už bola zálohovo uhradená vo výške 1.317,- eur (č. I. 363).

27. Dňa 30.4.2012 uvedená spoločnosť žalovanému oznámila, že dátum splatnosti prvej riadnej leasingovej splátky je dňa 5.5.2012 a poslednej dňa 5.4.2017. Podľa predloženého splátkového kalendára mesačná výška splátky je 146,96 eur (č. I. 210, č. I. 211).

28. Podľa vyjadrenia Sociálnej poisťovne, ústredie Bratislava žalovanému nárok na sirotsky dôchodok zanikol ku dňu 6.9.2011 z dôvodu, že prestal byť nezaopatreným dieťaťom. Sirotský dôchodok k uvedenému dátumu sa poukazoval jeho otcovi S. N., nar. XX.X.XXXX vo výške 120,20 eur (č. I. 356 a nasl.). Podľa rozhodnutia Sociálnej poisťovne, ústredie Bratislava zo dňa 9.12.2010 S. N., nar. XX.X.XXXX bol od 1.1.2011 poberateľom starobného dôchodku 499,50 eur a vdoveckého dôchodku 61,80 eur (č. I. 299 p.v.).

29. Z vyjadrenia spoločnosti ILJIN Slovakia, s.r.o. Pravenec vyplýva, že žalovaný je zamestnancom ich spoločnosti od 1.12.2011, v pracovnej zmluve bola dohodnutá skúšobná doba na 3 mesiace, t. j. do 28.2.2012. V období december 2011 až apríl 2011 dosiahol netto príjem v nasledovnej výške: 482,47 eur, 507,27 eur, 474,89 eur, 583,12 eur, 574,85 eur (č. l. 222a, č. l. 324).

30. Podľa údajov z registra Sociálnej poisťovne pred 1.12.2011 žalovaný bol v roku 2010 - 2011, ako zamestnanec „dohodár“ u zamestnávateľa Slovenské národné múzeum - Múzeum Bojnice: od 14.12.2009 do 6.1.2010, od 29.4. 2010 do 9.5.2010, od 19.10.2011 do 21.10.2011, u zamestnávateľa Centrum voľného času Žilina: od 22.8.2011 do 26.8.2011 (č. l. 62).

31. Podľa potvrdenia predloženého Slovenským národným múzeom - Múzeum Bojnice v roku 2010 dosiahol priemerný mesačný netto príjem 27,50 eur, v roku 2011 4,73 eur (č. l. 304 a nasl.).

32. Z rozhodnutia Akadémie umení v Banskej Bystrici, Fakulta dramatických umení zo dňa 12.7.2011 vyplýva, že žalobkyni bolo priznané motivačné štipendium 105,- eur, ktoré jej malo byť splatené v jednej splátke v júli 2011 (č. l. 338). Dňa 5.1.2012 uzavrela s Bábkovým divadlom Žilina Zmluvu o vytvorení diela č. 6/2012, v ktorej sa zaviazala vytvorené dielo odovzdať do 2.3.2012 a objednávateľ sa zaviazal zaplatiť jej autorskú odmenu 150,- eur (č. l. 343). Dňa 26.8.2011 uzavrela so Spišským divadlom Spišská Nová Ves pracovnú zmluvu na dobu určitú do 30.6.2012 s miestom výkonu práce Bratislava, Spišská Nová Ves, s dohodnutým tarifným platom 260,- eur (č. l. 344 a nasl.). Podľa potvrdenia Akadémie umení v Banskej Bystrici od mesiaca septembra 2011 do júna 2012 žalobkyňa poberala sociálne štipendium vo výške 210,- eur mesačne (č. l. 355).

33. V SMS správach predložených žalobkyňou v konaní č. 6C 46/2015 (č. l. 293-294) je uvedené: „S. je 18.decembra (2013). V nedeľu alebo v pondelok sa stretneme, vyplatíš mi tých 20,- eur krát 5 (už aj za december od augusta) - 110,- eur a dohodneme, čo ďalej“. „Ja Ti toľko teraz nedám, nemám, momentálne riešim stále tú nehodu, takže momentálne som rád, že som rád a ďalšia vec, trestné oznámenie na mňa dať nemôžeš, to mám overené od právniky, nič neporiešiš“. „V poriadku, budem to riešiť inak“. „Nemáš ako, ale nech sa páči“. „Som ochotný sa dohodnúť len tak, že si zoberiem auto a Quatro a Slovenskú si rozdelíme“. „Poslal si mi na účet peniaze za auto?“. „Beriem si z bytu TV a maximálne tie biele poličky, ostatné si môžeš zobrať, pošli mi číslo účtu tvoje, dám trvalý príkaz na tých 22,- eur, či koľko to je, ale garantujem Ti, že sa Ti o reklamu postarám...“.

34. Žalobkyňa žalobou podanou dňa 8.4.2015, ako procesným úkonom proti žalovanému uplatnila nárok o zaplatenie sumy 1.075,93,- eur s príslušenstvom.

35. Podľa § 470 ods. 1 Civilného sporového poriadku, ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti.

36. Podľa § 470 ods. 2 Civilného sporového poriadku právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona zostávajú zachované. Ak sa tento zákon použije na konania začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, nemožno uplatňovať ustanovenia tohto zákona o predbežnom prejednaní veci, popretí skutkových tvrdení protistrany a sudcovskej koncentracii konania, ak by boli v neprospech strany.

37. Predmet civilného sporového konania vymedzuje žalobca, a to určením predmetu žaloby a určením rozhodujúcich skutočností.

38. Žalobkyňa žalobu odôvodnila tým, že medzi stranami sporu vznikol záväzkový právny vzťah zo zmluvy o pôžičke, pričom žalovaný si voči nej ako veriteľovi záväzok nesplnil.

39. Civilný sporový poriadok považuje za dôkazné prostriedky všetko, čo môže prispieť k náležitému objasneniu veci. Sú nimi najmä tie dôkazné prostriedky, ktoré ako príklady uvádza zákon. Niektoré dôkazy priamo potvrdzujú alebo vyvracajú určitú tvrdenú skutočnosť, kým iné, nepriame dôkazy potvrdzujú alebo vyvracajú tvrdenú skutočnosť prostredníctvom inej skutočnosti.

40. Podľa § 34 Občianskeho zákonníka právny úkon je prejav vôle smerujúci k vzniku, zmene alebo zániku tých práv alebo povinností, ktoré právne predpisy s takýmto prejavom spájajú.

41. Vôľa môže mať význam len vtedy, ak je vyjadrená navonok (objektivizovaná) prostredníctvom jej prejavu tak, aby bola spoznatelná iným subjektom, ktorým je adresovaná. Prejav vôle možno uskutočniť spôsobmi uvedenými v ustanovení § 35 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Výslovný prejav pritom používa ako vyjadrovací prostriedok slovo, môže byť preto vyjadrený hovorovou rečou, alebo písmom.

42. Podľa § 488 Občianskeho zákonníka záväzkovým vzťahom je právny vzťah, z ktorého veriteľovi vzniká právo na plnenie (pohľadávka) od dlžníka a dlžníkovi vzniká povinnosť splniť záväzok.

43. Z hľadiska dlžníka sa povinnosť plniť označuje ako dlh, záväzok, povinnosť, z hľadiska veriteľa sa právo požadovať plnenie nazýva pohľadávka, právo.

44. Podľa § 489 Občianskeho zákonníka záväzky vznikajú z právnych úkonov, najmä zo zmlúv, ako aj zo spôsobenej škody, z bezdôvodného obohatenia alebo z iných skutočností uvedených v zákone.

45. Typickým dôvodom vzniku záväzkového vzťahu je zmluva. Zmluva je jednou zo základných právnych skutočností vedúcich k vzniku občianskoprávných vzťahov.

46. Podľa § 657 Občianskeho zákonníka zmluvou o pôžičke prenecháva veriteľ dlžníkovi veci určené podľa druhu, najmä peniaze, a dlžník sa zaväzuje vrátiť po uplynutí dohodnutej doby veci rovnakého druhu.

47. Podľa § 658 ods. 1 Občianskeho zákonníka pri peňažnej pôžičke možno dohodnúť úroky.

48. Pojmovými znakmi zmluvy o pôžičke s poukazom na ustanovenie § 657 sú: a/ určenie zmluvných strán (veriteľ a dlžník), b/ prenechanie druhovo určenej veci, ktorá je predmetom zmluvy, c/ dočasnosť zmluvného vzťahu, d/ povinnosť vrátiť veci rovnakého druhu.

49. Samotná pôžička vzniká reálnym úkonom - odovzdaním predmetu pôžičky dlžníkovi. Odovzdanie má za následok zánik tejto povinnosti a vznik povinnosti dlžníka vrátiť prijaté požičané veci. Ku skutočnému odovzdaniu predmetu pôžičky nemusí nutne dôjsť iba v čase uzavretia zmluvy o pôžičke. Priame odovzdanie má pritom formu tradície, najčastejšie sa tak deje odovzdaním „z ruky do ruky“. Pri nepriamom odovzdaní ide o príkaz veriteľa dlžníkovi, aby zaplatil tretej osobe alebo tak, že predmetom pôžičky má byť predajná cena veci danej dlžníkovi. Za typický spôsob nepriameho odovzdania peňazí sa považuje bezhotovostný prevod peňazí na účet dlžníka. S poukazom na uvedené, bolo by tiež zbytočným a neodôvodneným obmedzením autonómie vôle zmluvných strán nepripustiť určenie bankového účtu tretej osoby ako miesta, kde má byť prevedený predmet pôžičky, ak sa na tom strany zmluvy o pôžičke dohodnú. Uskutočnením prevodu je potom splnená podmienka odovzdania predmetu dlžníkovi podľa § 657 Občianskeho zákonníka (porovnaj rozhodnutie Najvyššieho súdu Českej republiky č. 28Cdo 3790/2008).

50. Veriteľ môže s úspechom uplatniť žalobu o vrátenie pôžičky, ak vie svoj nárok preukázať.

51. V situácii, ak by suma prevedená na účet dlžníka, resp. tretej osoby nepredstavovala pôžičku od veriteľa a žiadny iný právny dôvod tohto plnenia by nebol v konaní preukázaný, bolo by potrebné vziať do úvahy možnú právnu kvalifikáciu rozhodujúcich skutočností ako bezdôvodné obohatenie.

52. Podľa § 115 Občianskeho zákonníka domácnosť tvoria fyzické osoby, ktoré spolu trvale žijú a spoločne uhrádzajú náklady na svoje potreby.

53. Podľa uvedeného ustanovenia domácnosť tvoria fyzické osoby nezávislé od toho, či sú navzájom blízkymi osobami podľa § 116 Občianskeho zákonníka.

54. Pojem domácnosť je v ustanovení § 115 Občianskeho zákonníka vymedzený pojmovými znakmi: a/ spolužitie, b/ a to trvale, c/ spoločné uhrádzovanie nákladov.

55. Pojem druh a družky je trvalým životným spoločenstvom muža a ženy, ktorí nie sú zviazaní manželským zväzkom.

56. Hodnotením skutkového stavu veci dospel súd k právnomu záveru, že návrh je podaný dôvodne sčasti.

57. Vzťah strán sporu trval od roku 2008 do dňa 15.5.2013. V časovom období od októbra 2012, resp. začiatku roka 2013 až do uvedeného dátumu spolu žili a spoločne uhrádzali náklady na svoje potreby v domácnosti, ktorú viedli v prenajatom bytovom priestore. Žalobkyňa počas trvania vzťahu dennou formou štúdia sa pripravovala na svoje budúce zamestnanie. Študovala na Akadémii umení v Banskej Bystrici, s nárokom na mesačné sociálne štipendium. Súčasne v jednotlivých časových obdobiach, na základe uzavretej pracovnej zmluvy bola zaradená do pracovného procesu alebo prácu vykonávala z titulu uzavretej zmluvy o vytvorení diela, atď. Žalovaný do 6.9.2011 študoval v Meste Prievidza, bol nezaopatreným plnoletým dieťaťom, počas štúdia pracoval príležitostne na základe uzavretej dohody o vykonaní práce, a otec si k nemu plnil vyživovaciu povinnosť sumou 150,- eur mesačne. Od 1.12.2011 sa stal zamestnancom spoločnosti ILJIN Slovakia, s.r.o. Pravenec. Strany sporu pred mesiacom október 2012, resp. začiatkom roka 2013 podľa svojich časových možností sa stretávali v domácnosti matky žalobkyne alebo otca žalovaného. Spoločnú domácnosť však netvorili. V domácnosti rodičov totiž finančne alebo inak (prácou) spoločne vypomohli len príležitostne, čo súviselo s tým, že sa tam v danom čase obaja nachádzali. To však nie je možné považovať za spotrebné spoločenstvo trvalej povahy, predstavujúce skutočné a trvalé spolužitie fyzických osôb. Žalovaný pred uzavretím Kúpnej/Lízingovej zmluvy č. XXXXXXXX bol vlastníkom viacerých motorových vozidiel, naposledy značky Citroen. Žalobkyňa nebola držiteľkou vodičského oprávnenia. Na zaplatení kúpnej ceny vozidiel sa ani finančne nepodieľala. Do miesta sídla školy, ktorú navštevovala alebo do miesta výkonu práce sa prepravovala autobusovými alebo vlakovými spojmi. Došlo pritom i k situácii, že ju tam prepravil žalovaný. Tvrdila, že v súvislosti s prepravou na jeho vozidlách do miest určenia, financovala náklady na pohonné hmoty. Žalovaný (v konaní č. 6C 46/2015) uvedené síce nenamietal, avšak s tým, že i on sa podieľal na ich úhrade, vrátane nákladov na amortizáciu. Vykonaním dôkazného prostriedku, a to výsluchom svedka S. N. pritom bolo zistené, že v období, keď žalovaný bol nezaopatreným dieťaťom väčšinou on mu financoval náklady na údržbu vozidiel. Je možné uviesť, že vozidlo vyžaduje údržbu preto, že je užívané, a že dochádza k jeho opotrebovaniu. Svedok použil slovo „väčšinou“, t. j. vo väčšine prípadov. Z výsledkov vykonaného dokazovania pritom nevyplýva, že by v ostatných prípadoch údržbu zabezpečovala a financovala žalobkyňa alebo iná tretia osoba, než je žalovaný. Svedok Z. vnímal opakované situácie, počas ktorých žalobkyňa poskytla žalovanému peňažné prostriedky určené na kúpu pohonných hmôt, čo ale nepotvrďuje, že sa tak stalo aj v ostatných prípadoch, pri ktorých svedok nebol prítomný. Žalobkyňa neoznačila dôkazné prostriedky za účelom preukázania, že výlučne ona v období, ktoré predchádzalo uzavretiu Kúpnej/Lízingovej zmluvy č. XXXXXXXX, platila cenu pohonných hmôt, potrebných na prevádzku vozidiel vo vlastníctve žalovaného.

58. Ustanovenia Občianskeho zákonníka majú podľa § 2 ods. 3 zásadne dispozitívny charakter. Zmluvná voľnosť umožňuje subjektom občianskoprávných vzťahov realizovať vlastné osobné a hospodárske predstavy a závery v súlade s ich individuálnymi potrebami, záujmami. To znamená, že v prvom rade platí to, čo si zmluvné subjekty spolu dohodli.

59. Vzťah strán sporu, predtým ako začali v prenajatom bytovom priestore viesť spoločnú domácnosť, bol tiež ich životným spoločenstvom, ako muža a ženy, nezviazaným manželským zväzkom. Pokiaľ spoločne trávili voľné chvíle a na tieto účely bolo použité motorové vozidlo žalovaného, ktorého v danom čase bol vlastníkom, prípadne ho použil na prepravu žalobkyne do miesta, kde študovala alebo pracovala a pritom financovali náklady na spotrebované pohonné hmoty, tak s prihliadnutím na okolnosti prípadu je možné vyvodiť, že ako strany sporu mali vôľu dohodnúť sa, že na týchto nákladoch sa budú podieľať jeden alebo druhý, vzhľadom na svoje momentálne finančné možnosti, ktoré ako to už vyplýva z odôvodnenia rozsudku boli rozdielne. Nevýslovný (konkludentný) prejav spočíva v platení ceny pohonných hmôt žalobkyňou predávajúcemu, ktorý postup žalovaný akceptoval alebo opačná situácia. Takáto dohoda mala znaky nepomenovanej zmluvy (§ 51 Občianskeho zákonníka), ktorá neodporovala obsahu ani účelu Občianskeho zákonníka.

60. Podľa § 136 ods. 1, ods. 2 veta prvá Občianskeho zákonníka vec môže byť v spoluvlastníctve viacerých vlastníkov. Spoluvlastníctvo je podielové alebo bezpodielové.

61. Podielové spoluvlastníctvo môže vzniknúť rovnakými spôsobmi ako vlastníctvo jedného subjektu (§ 132 a nasl. Občianskeho zákonníka).

62. Medzi stranami nebolo sporné, že z titulu uzavretej Kúpnej/Lízingovej zmluvy č. zo dňa 16.4.2012 osobné motorové vozidlo značky Dacia Sandero, 1.2, 16V Arctica do výlučného vlastníctva nadobudne žalovaný, a že nebolo ich vôľou založiť podielové spoluvlastníctvo k tejto veci.

63. Pre platnosť zmluvy o pôžičke sa nevyžaduje osobitná forma. Možno ju uzavrieť aj ústne.

64. Medzi stranami nebolo sporné, že v zimnom období roku 2011/2012 na vozidle žalovaného značky Citroen sa vyskytli vady. V tom čase býval u svojho príbuzného S. N., kde žalobkyňa za ním prichádzala, netvorili však spoločnú domácnosť. Vtedy bolo otázne, kedy sa žalovaný po usporiadaní rodinných vzťahov vráti bývať späť do domácnosti otca S. N.

65. Pri preukazovaní, či zmluva o pôžičke bola uzavretá ústnou formou je dôkazná situácia žalobcu iná, ako pri písomnou formou uzavretej zmluve o pôžičke.

66. Z listinného dôkazu, a to vkladu v hotovosti vyplýva, že dňa 11.4.2012 žalobkyňa na účet spoločnosti Istros, a.s. Bratislava (predávajúci vozidla) realizovala vklad v hotovosti vo výške 617,- eur s poznámkou: „Záloha II. S. N.“. Žalobkyňa tvrdila, že podľa dohody so žalovaným to bolo miesto, kde mala byť prevedená druhá časť predmetu pôžičky.

67. Zo žalobkyňou opísaných rozhodujúcich skutočností vyplýva, že pri uzavretí dohody o tom, že strany sporu majú vôľu, aby jedna z nich prenechala druhej peniaze na miesto: bankový účet tretej osoby s tým, že druhá strana ich po čase vráti, okrem strán sporu nebola prítomná ďalšia osoba. Na preukázanie ňou tvrdených skutočností označila nepriame dôkazy.

68. Svedok S. N. ktorý k oboj stranám sporu mal rovnaký vzťah, vo svojej domácnosti vnímal ich rozhovor, z ktorého vyplynulo, že žalobkyňa poskytne žalovanému pôžičku na zapltenie akontácie z ceny vozidla s tým, že za týmto účelom požiada banku o poskytnutie úveru. Súd na pojednávaní dňa 4.3.2016 žalovanému vytvoril procesnú možnosť vyjadriť sa k výpovedi svedka, avšak reagoval, že nemá k tomu čo povedať. Z vykonania dôkazného prostriedku a to z výsluchu svedka Z. C. tiež vyplýva, že v okolí kamarátov, členov umeleckého zboru ako osôb, ktoré strany sporu poznali sa hovorilo, že žalobkyňa požičala žalovanému peniaze, za účelom kúpy vozidla. Súd aj v tomto prípade poskytol žalovanému procesnú možnosť vyjadriť sa k výpovedi svedka, pričom uviedol: „nenamietam výpoveď svedka, otázky nemám“. Pred svedkom S. N. v súvislosti s uzavretím leasingovej (lízingovej) zmluvy sa žalobkyňa vyjadrila, že žalovaný ju žiadal o pôžičku. Žalovaný od 1.12.2011 sa zamestnal v spoločnosti ILJIN Slovakia, s.r.o. Pravenec, pričom mzda za vykonanú prácu mu prvýkrát bola vyplatená vo výplatnom termíne v mesiaci január 2012. V konaní nepreukázal, že by mal k dispozícii, napr. titulom úspor peniaze v objeme potrebnom na zapltenie prvej zvýšenej splátky - akontácie. V tom čase ani úspory vytvorené nemohol mať, keďže do septembra 2011 bol nezaopatreným plnoletým dieťaťom, ktoré počas štúdia titulom vykonanej práce malo nepravidelný príjem. Vedel, že vozidlo Dacia Sandero do vlastníctva nadobudne až po tom, ako si splní povinnosti z uzavretej lízingovej (leasingovej) zmluvy, medzi ktoré patrili aj peňažné záväzky riadne a včas platiť mesačné splátky 146,96 eur. Uvedená suma predstavovala viac ako 30% z jeho nástupného platu (482,47 eur). Zvýšená splátka vopred vo finančnom vyjadrení pritom bola 1.317,- eur (vrátane DPH). Ak by za týmto účelom požiadal banku (prípadne nebankový subjekt) o poskytnutie pôžičky alebo úveru, v uzavretej zmluve s veriteľom by si s najväčšou pravdepodobnosťou dohodol splátkový kalendár. Pri platení splátok z leasingovej zmluvy, súčasne splátok z úverovej zmluvy by sa jeho príjem z titulu vykonanej práce, z ktorého mal hradíť aj iné svoje odôvodnené potreby ešte viac znížil. Stalo sa pritom (výpoveď strán sporu z 14.6.2016), že u leasingových splátok nedodrжал splátkový kalendár. Vo výpovedi tiež uviedol, že otec S. N. nebol nadšený, aby nadobudol do vlastníctva nové motorové vozidlo. Z toho je možné vyvodíť, že zrejme by mu vzhľadom na svoj prezentovaný názor na splatenie zvýšenej splátky vopred, peniaze ani neposkytol. Žalovaný sa tiež vyjadroval o možnosti opravy vozidla značky Citroen, ale pritom nemal predstavu o výške nákladov, ktoré by bolo potrebné vynaložiť. To nasvedčuje tomu, že sa rozhodol pre nadobudnutie nového vozidla a stál pred riešením otázky: zabezpečenia peňažných prostriedkov na zapltenie akontácie. Pokiaľ pred svedkom S. N., u ktorého vtedy býval, sa so žalobkyňou rozprával o tom, že mu poskytne pôžičku, o čom (o požičaní peňazí) mal vedomosť s poukazom na zistenia, ktoré

vyplynuli z výpovede Z. C. i okruh známych z prostredia, v ktorom strany sporu pôsobili a tiež aj S. N. a ak žalobkyňa uzavrela Zmluvu o poskytnutí spotrebiteľského úveru „Flexipôžička“, na základe ktorej jej bol poskytnutý bezúčelový spotrebný úver 1.100,- eur, ktorý pritom pre svoje účely nepotrebovala, tak podľa názoru súdu, tieto jednotlivé súvislosti i vo vzájomnom kontexte dávajú podklad k záveru, že medzi stranami sporu vznikol právny vzťah zo zmluvy o pôžičke. Podľa žalobkyňou tvrdených skutočností zmluva o pôžičke medzi stranami sporu bola uzavretá v motorovom vozidle značky Citroen s tým, že vtedy návrh žalovaného akceptovala. V tom čase žalovaný býval u S. N., ktorý ako to už bolo uvedené, aj vnímal rozhovor strán sporu, i keď nie vo vozidle značky Citroen, ale v jeho domácnosti, že žalobkyňa poskytne žalovanému pôžičku. Ide o nepriame potvrdenie uzavretia zmluvy o pôžičke, za ktoré je možné považovať aj SMS komunikáciu strán sporu, najmä v časti: „Ja Ti teraz toľko nedám, nemám, momentálne riešim stále tú nehodu.“ „... pošli mi číslo účtu tvoje...“. Súd dal žalovanému procesnú možnosť vyjadriť sa k SMS komunikácii, ktorú ale nevyužil.

69. Žalovaný v rámci procesnej obrany tvrdil, že žalobkyňa prišla s tým, že poskytne peniaze na zaplatenie akontácie, keďže vozidlo značky Citroen bolo využívané aj na jej účely, a z jej strany to mala byť kompenzácia, pričom to bolo vnímané v zmysle: „doteraz to bolo na tebe, teraz to bude na mne“, a v konečnom dôsledku ako dar.

70. Pri darovaní z hľadiska právnych účinkov má význam prejavená vôľa darcu z vlastných prostriedkov rozmnožiť majetok obdarovaného.

71. Ako to už bolo uvedené v odôvodnení rozhodnutia, strany sporu spoločne trávili voľné chvíle, na účely prepravy pritom použili motorové vozidlo žalovaného, ktorého bol v danom čase vlastníkom, prípadne ho použili aj na prepravu žalobkyne do miesta, kde študovala alebo pracovala. Na platení ceny pohonných hmôt sa pritom finančne podieľali obaja, t. j. i žalobkyňa (v tejto časti súd poukazuje na bod 59. rozsudku). Tieto zistenia potom nasvedčujú tomu, že na jej strane nemohol byť daný skutočný úmysel poskytnúť žalovanému dar, resp. sledovať bezodplatné rozmnoženie jeho majetku na základe pohnutky, že financovala cenu pohonných hmôt. Uvedené vyplýva aj z výsluchu svedkov. Podľa S. N. ani jedna zo strán sporu sa nevyjadrila, že ide o dar zo strany žalobkyne. Žalovaný ako dôkaz označil výsluch S. N., ktorý sa však k týmto skutočnostiam vyjadriť nevedel.

72. Významom slova „kompenzácia“ je i vyrovnanie, v ktorom zmysle by ho bolo treba chápať, ak by sa preukázalo: „doteraz to bolo na tebe a teraz to bude na mne“. Žalovaný v priebehu sporu nepreukázal, že by suma 617,- eur predstavovala kompenzáciu, že realizáciou vkladu tejto sumy žalobkyňou na účet tretej osoby došlo k vyrovnaní strán, resp. k zúčtovaniu toho, čo dovtedy každý z nich vynaložil (prípadne do budúca vynaloží) pri prevádzke motorového vozidla (vozidiel) žalovaného.

73. V priebehu sporu na pojednávaní dňa 10.11.2015 žalovaný tvrdil, že suma 617,- eur pozostávala i z jeho peňažných prostriedkov, lebo pôžička predstavovala 1.100,- eur a celková výška akontácie (s DPH) 1.317,- eur, a že nebol dôvod, pre ktorý by to mala platiť žalobkyňa. Podľa výpovede žalovaného na jednej strane bol dôvod, aby žalobkyňa na účet tretej osoby realizovala vklad 400,- eur (1.100,- eur mínus 700,- eur = 400,- eur) s tým, že z jej strany išlo o úmysel týmto spôsobom (úhradou jeho záväzku) poskytnúť dar, a na strane druhej už tento úmysel nemal byť daný pri sume 217,- eur, pričom z hľadiska rozhodujúcich skutočností nevedel opísať, kedy žalobkyňa (s poukazom na jeho tvrdenia) v postavení daryne mala uviesť, že u sumy 217,- eur už nemá úmysel týmto spôsobom (úhradou jeho záväzku) poskytnúť mu dar. Rovnako podľa výpovede žalovaného na jednej strane bol dôvod, aby žalobkyňa na účet tretej osoby realizovala vklad 400,- eur s tým, že z jej strany takto došlo ku vyrovnaní (kompenzáci) strán sporu a na strane druhej už na kompenzáciu sa nevzťahovala suma 217,- eur, pričom pri opísaní rozhodujúcich skutočností pre účely výpočtu súm, z ktorých sa malo pri kompenzáci vychádzať nepoužil ani žiadne matematické výpočty.

74. Obrana žalovaného, s poukazom na vyššie uvedené, sa javí ako účelová.

75. Ako to už bolo uvedené v odôvodnení rozhodnutia, požičané veci (v danom prípade peniaze) sa musia dlžníkovi odovzdať (inak zmluva o pôžičke nevznikne), a to priamo alebo nepriamo. Žalobkyňa realizovala vklad v hotovosti vo výške 617,- eur na účet tretej osoby: Istros, a.s. Bratislava. Tvrdila, že žalovaný jej poskytol číslo účtu, na ktorý má zaplatiť prvú (je predmetom konania č. 6C 46/2015) aj druhú splátku akontácie. Žalovaný reagoval, že číslo účtu bolo uvedené v leasingovej zmluve, a že žalobkyňa

ju mala k dispozícii. Kúpna/Lízingová zmluva č. XXXXXXXX však bola uzavretá dňa 16.4.2012, pričom je v nej uvedené číslo prenajímateľa a nájomcu, nie predávajúceho. Žalobkyňa splátku akontácie 617,- eur (pričom 217,- eur bola DPH z 1.100,- eur) uhradila na účet predávajúceho dňa 11.4.2012. Číslo účtu poznala, pretože naň platila aj prvú splátku akontácie. Číslo účtu mohla poznať len od žalovaného, ktorý viedol predzmluvné rokovania o vozidle Dacia Sandero, ktoré po splnení peňažných záväzkov mal nadobudnúť do vlastníctva. Žalobkyňa vklad v hotovosti 617,- eur nerealizovala bez toho, že by pritom akokoľvek nedala najavo úmysel požadovať ju od žalovaného späť, že by teda išlo o ponuku daru. Nasvedčujú tomu výpovede svedkov, ktorých označila a tiež to, že sa finančne podieľala na úhrade nákladov na pohonné hmoty do predchádzajúcich jeho vozidiel, a teda nemala ani z tohto hľadiska dôvod žalovanému peniaze darovať. Bankový účet tretej osoby bol miestom, kde mal byť podľa dohody prevedený predmet pôžičky (peniaze), ktorá vznikla medzi stranami sporu. Z okolností, za ktorých došlo k právnomu úkonu je pritom zrejmé, že nešlo o scudzovací právny úkon (darovanie).

76. Medzi podstatné náležitosti zmluvy o pôžičke nepatrí určenie doby, dokedy má byť vec vrátená, táto doba môže byť v zmluve vymedzená aj ako doba neurčitá. Splatnosť pôžičky môže veriteľ privodiť tým, že požiada dlžníka o splnenie dlhu (§ 563 Občianskeho zákonníka).

77. Strany sporu sa presne nedohodli na dobe, kedy má žalovaný vrátiť sumu 617,- eur. Žalobkyňa mohla splatnosť pôžičky vyvolať tým, že ho požiada o splnenie dlhu.

78. Podľa § 563 Občianskeho zákonníka, ak čas splnenia nie je dohodnutý, ustanovený právnym predpisom alebo určený v rozhodnutí, je dlžník povinný splniť dlh prvého dňa po tom, čo ho o plnenie veriteľ požiadal.

79. Výzva veriteľa na plnenie je právnym úkonom veriteľa, ktorý má za následok vznik splatnosti úveru.

80. Z výpovede žalobkyne vyplýva, že o plnenie žalovaného vyzývala, keď sa ich vzťah končil. Tieto skutočnosti potvrdil aj svedok S. ŠN. N. a svedčí o tom aj K. komunikácia strán sporu. K ukončeniu vzťahu došlo 15.5.2013, a SMS komunikácia je z obdobia august, november a december 2013. Najneskôr v čase, keď prebiehala SMS komunikácia žalobkyňa vyvolala splatnosť pôžičky.

81. Žalovaný na pojednávaní dňa 14.6.2016, prostredníctvom právnej zástupkyne (v záverečnom prednese) uplatnil námietku premičania nároku žalobkyne.

82. Podľa § 101 Občianskeho zákonníka, pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premičacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

83. V prípade záväzkového právneho vzťahu, obsahom ktorého je záväzok niečo dať, začína premičacia doba plynúť splatnosťou záväzku. Prvým dňom, kedy sa právo mohlo vykonať, je spravidla deň splatnosti pohľadávky. Splatnosť dlhu začína spravidla dňom, keď mal dlžník začať s plnením dlhu. Premičacia doba v takom prípade plynie odo dňa, ktorý nasleduje po dni splatnosti dlhu. Ak splatnosť dlhu nebola dohodnutá, začína premičacia doba plynúť dňom nasledujúcim po tom, keď dlh vznikol. Vyplýva to z toho, že veriteľ môže už nasledujúci deň po vzniku dlhu vyvolať jeho splatnosť, a teda svoje právo aj vykonať.

84. Na základe dohody vznikne pôžičkový pomer medzi veriteľom a dlžníkom a až v jeho rámci povinnosť veriteľa odovzdať (priamo, nepriamo) predmet pôžičky. Ku odovzdaniu predmetu pôžičky nemusí dôjsť iba v čase uzavretia zmluvy o pôžičke.

85. Ako to už bolo uvedené v odôvodnení rozhodnutia, z výsledkov vykonaného dokazovania vyplýva, že podľa dohody strán miestom, kde mal byť žalobkyňou prevedený predmet pôžičky bol bankový účet tretej osoby. Na tento účet realizovala vklad v hotovosti 617,- eur dňa 11.4.2012, a splatnosť dlhu mohla žalobkyňa vyvolať v nasledujúci deň po jeho vzniku. Premičacia doba preto začala plynúť dňa 12.4.2012 a jej plynutie sa skončilo 12.4.2015. Žalobkyňa žalobu podala dňa 8.4.2015, t. j. v rámci plynutia trojročnej premičacej doby.

86. Suma 617,- eur, ktorú žalobkyňa vložila na účet tretej osoby ako miesto, kde podľa dohody strán sporu mal byť prevedený predmet pôžičky, predstavovala pôžičku od nej ako veriteľa. Žiadny iný právny

dôvod tohto plnenia nebol v konaní preukázaný, preto súd na uplatnený nárok neaplikoval ustanovenia § 451 a nasl., a ani dvojočnú premlčiaciu lehotu podľa § 107 Občianskeho zákonníka.

87. Podľa § 121 ods. 3 Občianskeho zákonníka príslušenstvom pohľadávky sú úroky, úroky z omeškania, poplatok z omeškania, náklady spojené s jej uplatnením.

88. Úroky (zmluvné úroky) sú vopred dohodnutou odplatom za užívanie istiny a sú spojené s požíčianím peňazí.

89. Zmluva o pôžičke môže byť bezodplatná alebo odplatná. V prípade bezodplatnej pôžičky ide o bezúročnú pôžičku. Za odplatnú sa považuje iba vtedy, keď odplatný charakter zmluvy o pôžičke nepochybne vyplýva z jej obsahu.

90. Z výsluchu žalobkyne v priebehu sporu vyplýva, že zmluva o pôžičke, ktorú uzavreli so žalovaným bola bezodplatná, t. j. bezúročná. S poukazom na uvedené, nemá potom nárok na zaplatenie úrokov.

91. Žalobkyňa v žalobe uviedla, že k sume úveru 1.100,- eur, ktorý splácala od 6.2.2012 do 11.2.2015 musela uhradiť úroky vo výške 458,93 eur, a že táto suma je tiež pôžičkou žalovanému. Dôkazné bremeno v tejto časti však neudržala. Uvedené, z obsahu zmluvy uzavretej medzi stranami sporu nevyplýva. Žalovaný žiadal žalobkyňu o poskytnutie pôžičky na zvýšenú splátku vopred. Žiadnym z označených dôkazných prostriedkov, a to ani z výsluchu svedkov, nebolo preukázané, že jej zaplatí aj náklady poskytnutého úveru.

92. Súd zaviazal žalovaného zaplatiť žalobkyňi 617,- eur a vo zvyšnej sume 458,93 eur žalobu, ako neopodstatnenú zamietol.

93. Podľa § 517 ods. 1 veta prvá Občianskeho zákonníka dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní.

94. Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania, výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

95. Žalobkyňa vyzvala žalovaného na vrátenie poskytnutej pôžičky 1.317,- eur (700,- eur si uplatnila v konaní č. 6C 46/2015) v roku 2013 po ukončení vzťahu, úroky z omeškania si však uplatnila až odo dňa podania žaloby. Ku dňu 8.4.2015 omeškanie žalovaného trvalo a súd priznal žalobkyňi 5,05% úroky z omeškania ročne, pričom bez procesného návrhu na pripustenie zmeny žaloby nemohol priznať viac, t. j. úroky od staršieho dátumu (roku 2013).

96. Podľa § 255 ods. 1, ods. 2 Civilného sporového poriadku súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

97. Podľa § 262 ods. 1, ods. 2 Civilného sporového poriadku o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

98. Úspech vo veci sa zisťuje porovnaním žalobnej žiadosti (petitu) a výroku rozhodnutia, ktorým sa vo veci rozhodlo.

99. Žalobkyňa proti žalovanému sa domáhala zaplatenia sumy 1.075,93 eur s príslušenstvom. S poukazom na prvý výrok rozsudku žalovaný je povinný zaplatiť jej 617 eur s príslušenstvom. Žalobkyňa bola úspešná v 57,34 % a žalovaný v 42,66 %. Súd pri rozhodovaní o trovách konania podľa § 255 ods. 2 Civilného sporového poriadku určil pomer úspechu a neúspechu strán sporu. Žalobkyňi prináleží po pomerom rozdelení náhrada trov konania vo výške 14,68 %.

100. Po právoplatnosti rozhodnutia osobitné uznesenie o výške náhrady trov konania vydá súdny úradník.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Prievidza, písomne, v dvoch vyhotoveniach.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach uvedie, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, uvedie sa spisová značka proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh), odvolanie musí byť podpísané. Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolať rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak žalovaný nesplní povinnosť uloženú týmto rozsudkom, môže žalobca podať návrh na vykonanie exekúcie podľa Exekučného poriadku.